

отфрлж слѣпым отъ Христа, но казка истиннѣтъ, укориха го и го испѣдиха вънъ отъ своето законнопрестольно съдилище. Той като излези отъ тамо радостно, тога го намери Іисусъ и мѣ рече: вѣрваш ли сына божія Іисуса Христа? а слѣпым рече: кой є чи да го вѣрвамъ и Христосъ мѣ рекалъ: азъ сѫмъ дето хортвамъ съ тебѣ и дето ти отворихъ очити. Тога слѣпымъ падналъ на Христовыте крака цалѹни и рече: вѣрвамъ господи какъ ты си Христосъ сынъ божій, който прѣ спасешъ свѣта, ты си богъ и просвѣтитель, ты просвѣшаваша сичкїа свѣта както просвѣти и моити слѣпы очи душевни и тѣлесни.

ПОѢЧЕНИЕ.

Христіане братѧ! ны синца вѣрваме какъ богъ направи отъ нищо небето землятъ и сичкїа свѣта, и като доди отъ небето и сѧ роди на землятъ: болни исцѣри, слѣпи просвѣти, грѣшница прости и на синца ны страшно зарадача, да не согрѣшаваме подиръ нашето кръщенїе, за да не ны осуди по злѣ отъ нечестивите, но каза да правиме добрины, доде сме живи на този свѣтъ: защото кога доди смиренъ часъ като темна ношь, тога вѣчъ не можеме да направиме никакво добро. А подиръ смиренъ нѣма покаянїе, нѣма вѣра и надежда, нѣма исповѣданїе нито спасенїе: но като сѧ раздѣли душата безъ тѣлото изгнива и става прѣсть, а душата безъ тѣлото неможе да направи нито тѣлъ, нито покаянїе, и тай въ каквото ны намери смиренъ, таквици отиваме. За тай сега е време, доде сме живи да отвориме нашите душевни и тѣлесни очи, и да видиме чи ны смена този свѣтъ като на нѣкой панаиръ, или като на нива по жатка, за тай да вѣрваме сега добрины, които ще ны тѣбѣтъ за небесното наше отечество, да сѣмеме сега добрины съ тѣлодоке, за да събираме тога съ пѣсни и радости. Но можи нѣкой да кажи; какко да сѣмеме сега? Да помыслимъ първо на каква сме нива, и тосъ часъ прѣ познаеме какко да сѣмеме. Жадни да напоиме, голы сиромасы да облечиме, странны да привиреме, на запрѣни да помогнimes, болни да пригледаме, и мертвы да погрешиваме. А душевно сѣмнѣ ще кажи: неучените да учиме, грѣшните да исправламе, каѣарните да утѣшаваме (раздѣмваме), хулы да тѣрпиме съ кротость както въ тѣрпѣлъ Христосъ, да сѧ молиме богъ за сѣкиго христіанина, да имаме кротость, любовъ и чистотъ: защото който нѣма тѣзи добрины не ще да види небесното царство. За тай тѣбѣ да сѧ тѣдиме синца да сѧ тѣдиме доде е день и да сѣмеме доде е време. А найвѣчъ за това душевно сѣмнѣ должны сѫ много душевните слѣжители да сѧ тѣдѣтъ: защото ще даватъ богъ отѣтъ на стршнъ съдъ за христіанските души. Подиръ душевните